

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320200918
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5320200918.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Burika, členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: W. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, dieťa rodičov, matky O. P., rod. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., W. XXXX, adresa na doručovanie N. XXX/XX, S. zastúpenej JUDr. Natáliou Stahovcovou, advokátkou so sídlom N., G. X a otca O. P. nar. XX. XX. XXXX, bytom T., W. XXXX, o zvýšenie výživného, na odvolanie matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 5P/22/2020-44 zo dňa 20. apríla 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca zamietol návrh matky, ktorým sa domáhala zvýšenia výživného zo sumy 120,- eur mesačne na sumu 220,- eur mesačne pre maloletého W. P., nar. XX. XX. XXXX. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, keď konštatoval, že od poslednej úpravy výživného (rozsudok Okresného súdu Čadca 11P/9/2018 zo dňa 09. 04. 2018) nedošlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výživného pre maloleté dieťa. Maloletý W. v čase posledného rozhodovania o výživnom navštevoval 7. ročník základnej školy, pričom v čase rozhodovania súdu navštevoval 9. ročník základnej školy, a preto na jeho strane nemožno konštatovať takú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie nákladov na zabezpečenie jeho základných potrieb, a to i v súvislosti s jeho fyzickým vospievaním za dobu dvoch rokov. K výraznej zmene pomerov nedošlo ani na strane otca maloletého dieťaťa, ktorý v čase posledného rozhodovania o výživnom bol živnostníkom s oficiálnym príjmom 320,- eur a v súčasnej dobe po ukončení živnosti je od 15. 10. 2019 dlhodobo práceneschopný. Naďalej býva v staršom rodinnom dome so svojou novou manželkou a jej dvomi deťmi a plnoletým synom W. a jeho priateľkou. Matka v čase posledného rozhodovania o výživnom pracovala v tej istej firme ako v súčasnosti a dosahovala príjem 600,- eur mesačne, v súčasnosti dosahuje príjem 700,- až 720,- eur mesačne. Mala kompletne zariadený byt, za ktorý platila nájom 300,- eur mesačne, v súčasnosti má v podnájme rodinný dom, kde platby vyjdú na 500,- eur mesačne, pričom jej na tieto náklady prispieva jej priateľ.

2. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podala prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie matka maloletého dieťaťa. Žiadala napadnutý rozsudok zmeniť, jej návrhu v celom rozsahu vyhovieť, alternatívne zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Podľa jej názoru sa súd prvej inštancie nevyporiadal s dôvodmi, pre ktoré otec dieťaťa nepracuje, a pokiaľ tvrdil, že chce ukončiť PN, už toto je možné považovať za tvrdenie

vyvolávajúce pochybnosti o jeho práceneschopnosti. Súd nevykonal dostatočné dokazovanie ani o príjme povinného rodiča, keď v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca otec mal podľa odôvodnenia rozsudku zistený príjem vo výške 14 692,- eur, výdavky 10 600,- eur a rozdiel príjmov a výdavkov v tom čase predstavoval 3 824,- eur ročne. V napadnutom rozsudku ale súd v odôvodnení konštatuje, že príjem otca bol po vynesení rozsudku r. 2018 vyšší a bol vo výške 28 000,- eur ročne, avšak otec dieťaťa je v súčasnosti práceneschopný. Takýto príjem bol teda jednoznačne vyšší, predstavuje nárast príjmu otca dieťaťa, čo je dôvodom na určenie vyššej vyživovacej povinnosti.

3. Otec vo svojom vyjadrení žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Pokiaľ matka dieťaťa tvrdila, že platí nájomné v sume 500,- eur mesačne, poukazoval na to, že matka býva spolu so svojim priateľom, teda suma nájmu sa rozpočítava podľa jeho názoru spoločne na dve dospelé osoby, teda reálne matka by mala platiť nájom 250,- eur, čo je suma nižšia ako v roku 2018, kedy platila 300,- eur. Pokiaľ spláca pôžičku, túto si zobrala vo výške 15 000,- eur, ktorú výšku rozhodne nemožno považovať za adekvátnu na zabezpečenie prostriedkov pre život. Takisto náklady v súvislosti so zdravotným stavom dieťaťa sú podľa jeho názoru neprimerané, keďže z lekárskej správy vyplýva, že maloletý má alergiu už 7 rokov, alergia bola známa v čase predchádzajúceho rozhodnutia, a teda nejde o novú skutočnosť, ktorá by zakladala zmenu rozhodnutia o výživnom.

4. Matka vo svojom vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že je toho času nezamestnaná. Maloletý už od 01. 09. 2020 navštevuje Strednú technickú školu v Piešťanoch, kde denne dochádza a cestovné náklady predstavujú 25,- eur mesačne, potrebuje internet vo výške 25,- eur a 18,- eur na mobilný telefón. Škola taktiež nemá školskú jedáleň a deti sa preto musia stravovať individuálne.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani zo strany účastníkov v priebehu odvolacieho konania neboli tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

7. Ak matka v odvolaní poukazovala na príjem otca vo výške 28 000,- eur, ktorý mal konštatovať v dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie, tu je potrebné zdôrazniť, že súd uvádzal sumu 28 000,- Kč, nie 28 000,- eur, aj tieto skutočnosti následne správne vyhodnotil. Ani podľa názoru odvolacieho súdu v konaní nebola preukázaná taká zmena pomerov na strane maloletého dieťaťa, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o výživnom, a to ani s prihliadnutím na fyzické vyspievanie maloletého dieťaťa, keďže od poslednej úpravy uplynula doba dvoch rokov. Pokiaľ i súd prvej inštancie nezisťoval dôvod ukončenia pracovnej činnosti na strane otca, táto skutočnosť nemala podľa názoru odvolacieho súdu vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, keďže i v prípade, ak by otec ukončil svoju živnosť bezdôvodne, nebolo preukázané, že by mohol dosahovať vyšší príjem, než aký dosahoval v čase ukončenia živnosti.

8. Ak matka vo svojom vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla zmenu pomerov na strane maloletého, ako i na jej strane, tieto skutočnosti nastali po rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolací súd na tieto okolnosti neprihliadal, keďže je v zmysle § 383 CSP viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvej inštancie. Možno konštatovať, že u maloletého v súvislosti s nástupom na strednú odbornú školu by sa jednalo o trvalú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o výživnom, takisto na strane matky v prípade preukázania objektívnych skutočností v súvislosti so stratou zamestnania, čo si ale vyžaduje rozsiahlejšie dokazovanie, a preto (keďže tieto skutočnosti nastali po rozhodnutí súdu prvej inštancie ako je už vyššie uvedené) má matka možnosť podať si nový návrh na zvýšenie výživného. Jedná sa tu o nové skutočnosti, ktoré budú predmetom dokazovania v novom konaní.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP s použitím ust. § 52 ods. 1 CMP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).